

Het zij zo 'tmoet : hier helpt geen klagen.
Steeds moge op al onz' levensdagen,
Gods wil geschien!

GEDENK IN UW GEBEDEN DE ZIEL VAN
DE JONGEHEER

Rudy, Hector, Jozef LANNAU

zoon van de Heer Lucien LANNEAU
en Mevrouw Marie Louise BOGAERT

geboren te Zottegem, de 22 november 1954 en
bij een smartelijk ongeval overleden te Gent, de
13 maart 1969, gesterkt door de troostmiddelen
van onze Moeder de H. Kerk.

Student van het O.-L.-Vrouwe College
te Oudenaarde.

Vol levenskracht en levensvreugde waart gij ver-
trokken : een kleine boodschap ; gijzelf zult niet
vermoed hebben dat het zou eindigen aan 't eind-
station van 't leven. Wie kan al de gevaren ver-
moeden welke ons gedurig bedreigen, maar toch
gewoonlijk door Gods Voorzienigheid worden af-
geweerd. Nu het kwalijk heeft gewild, mogen we
nog niet twifelen aan die Voorzienigheid : ook dit
zal wel in Gods plan gelegen hebben... maar hier
kan ons menselijk begrip niet meer volgen ; we
houden zo aan eigen plannen en dromen... en
wie zou er geen hebben waar het gaat om zo'n
jeugdige kracht als Rudy? Als we nochtans ons
geloof laten spreken, zullen we moed en sterkte
vinden om deze beproeving te dragen.

Want een zware beproeving blijft het : met jeug-
dige geestdrift wist hij reeds van aanpakken : hij
was een veelbelovende leerling en reeds een
sterke steun voor vader, die reeds op hem een
toekomst bouwde.

Dierbare ouders, ik ken uw leed, want al uw
werk en al uw zorg was om mijn toekomst veilig

te stellen. Niets was u te veel. Nu vallen uw
schoonste dromen ineen en vraagt ge u af of uw
leven en werken nog zin heeft? Het heeft altijd
zin als we het weten in te schakelen in Gods
plan. Uw geloof en uw vertrouwen dat ge mij
van kleinsaf hebt ingeprent en voorgeleefd zal u
over deze zware beproeving heen helpen.

Peter, meter, zus, ooms en tantes, tracht vader
en moeder te troosten en geeft hen door uw
gebed en genegenheid, door uw vertrouwen en
begrip de kracht het offer te brengen. Ik dank
u voor uw genegenheid, maar blijft voor mij bid-
den.

Makkers en vrienden, het minst waar wij aan
dachten was de dood. Hoe kon het ook anders :
wij die nog alles van het leven te verwachten
hadden. Onze jeugd en onze kracht kunnen het
nochtans niet halen tegen de dood. Vergeten we
dan ook niet dat ons leven in Gods handen is.
Wij hebben samen gewerkt en samen ons ver-
maakt : laten we thans samen voor elkander bid-
den.

De Heer en Mevrouw
Lucien LANNAU-BOGAERT, zijn ouders ;
Mejuffer Marleen LANNAU, zijn zuster ;
De Heer en Mevrouw
Hector LANNAU-DE GROOTE,
De Heer en Mevrouw
Jozef BOGAERT-DE BROUWER,
zijn grootouders ;
De Families LANNAU, BOGAERT, DE GROOTE
en DE BROUWER,

**danken van harte voor de blijken van
genegenheid hen betoond in hun rouw !**

Uitg. René Glorieux, koster, Hundelgem.